

càng nhiều mối dính thuốc chạy được về tổ càng tốt. Do đó thao tác phun rất quyết định. Chỉ những sai sót như: đặt hộp mồi sau khi đã phun thuốc lấp mất đường về của mối hoặc không phun chặn trước, để mối rút chạy trước rồi mới phun v.v... đều không đạt hiệu quả mong muốn.

Mối rất mẫn cảm với ánh sáng, khi mở buồng hoặc kho đang tối thì phải tiến hành phun thuốc ngay vì khi cường độ ánh sáng thay đổi mối lính báo động, mối thợ liền rút chạy, cố nhiên do đường rút hẹp nên mối không thể rút được nhiều nhưng dưới đáy hộp nhử hoặc lớp vật liệu dưới cùng của đồng hàng bị mối sẽ có rất nhiều mối do đó phải phun chặn trước.

Có thể đưa hộp mồi ra ngoài dỡ ra phun rồi xếp lại đúng vị trí cũ.

Mối sau khi bị dính thuốc là rút chạy về tổ, mối lính có khả năng phát hiện mối có mùi lạ không cho vào tổ song với số lượng hàng vạn cá thể đồng thời kéo về thì không lực lượng nào ngăn cản được. Chính vì đặc điểm này, trong một công trình phải phun các hộp nhử cũng như các điểm mối ra trong cùng một buổi.

Mối sau khi nhiễm thuốc, mất khả năng nhận biết đồng loại, nên mối lính thường cắn những con cản đường. Chúng lăn ra chết trong tổ. Theo bản năng những con khỏe trong tổ tha xác những con đã chết vớt ra cạnh tổ, song chỉ một bộ phận mối chết được đưa ra một góc trong tổ. Phần lớn những con tha xác đồng đội bị nhiễm nhanh hơn qua đường miệng. Chúng nằm chết la liệt trong tổ. Từ trung tâm tổ mối phát đi tín hiệu thu quân, các tuyến mối đi kiểm ăn bên ngoài, mặc dầu không bị phun thuốc cũng đều rút về tổ, chỉ để một ít mối lính ở lại, song mối lính lại không tự ăn gổ được nên 6-7 ngày sau sẽ chết đói và trước hết là chết khát.